Сторінка Робітничого Запомогового Товариства

ЧИ ВАРТО НАЛЕЖАТИ ДО Р.З.Т.?

По виводам деяких свідомих та несвідомих наших ворогів, які мають ще сякий-такий вплив над частиною української працюючої іміграції, наше Робітниче Запомогове Товариство, на їхню думку, це організація, яка уміє "взяти а не дати".

Багато українських робітників та фармерів таких самих чорноробів як і ми, завдяки своїй несвідомости, ще водяться в хвості отих замотиличених неньколюбців та ширителів "побожного культу", бояться всего того, що носить назву робітниче.

Організованому робітникові та фармерові, що скинув з своїх очей оту патріотичну, обманну полуду, треба взятись до праці над організуванням та освідомленням тої маси, яка, завдяки темним силам, не може власним розумом розсудити що добре, а що зле для неї самої.

Нема найменшого сумніву, що така праця нашого членства, принесла-б велику користь нашій організації, головно моральну користь. Беручись до цієї праці над побільшенням членства нашої запомогової організації, треба говорити щиру правду робітникам, яку моральну та матеріяльну користь приносить Робітниче Запомогове Товариство.

До цего треба наводити фактами та цифрами, яка є ріжниця між робітничою а буржуазною запомоговими організаціями.

Не знаю як по других індустріях, а у нас в паперовій індустрії вже так завелося, що кожний робітник мусить належати до шапових асекураційних та запомогових організацій.

До асекураційної організації платимо по 25 центів місячно, (в інших паперях по 45 центів місячно) за це коли-б хтось з робітників при машині або деннде при праці зідав "богові душу", його рідня дістане тисячу доларів.

До запомогової (у нас називається Мючуал бенефіт сосаєті) платимо по $1.25 на місяць.

Це вже не та організація, що попередня. Заслабне робітник, зараз після чотирох днів дістає по два долари денно запомоги. Каліцтво тут не вчислається, бо каліцтво фінансує компенсейшен борд. Та у нас з тим калїцтвом та слабістю ідуться неймовірні речі. Заслабне або скалічиться робітник, заз раз коло нього норса й боси хотять, як коло "писаного яйця", мовляв, — іди поволеньки до праці, тільки щобись там був, а працювати будеш легенько, або з мітлою будеш ходити, або з миткою і т. д. тільки іди...

Робітник, побоюючись за втрачення куска хліба, мусить скоритись босам й часами з плачем через біль доводиться йому працювати.

Чому панські слуги так поступають, не тяжко відповісти: По-перше не хотять, щоби запомога дісталась робітникові чи то з місцевої запомогової організації, чи навіть з компенсейшен борду.

Другою важною справою для панських слуг є, "сейфті рекорд"; одні наперед одних бють ся за так званий "сейфті тровфі". Щоби показати дійсну гуманність буржуазних запомогових організацій, я наведу цифри розподілення фінансів процентово директорами місцевої, шапової, запомогової "сосаєті".

Подаю точно за шаповим журналом, який виходить що місяця під назвою "Кооперейшен". Ось послухайте: запомоговий фонд 22%, т. зв. дентал фонд 8.6%, це ще такі привілеї робітникам, що коли направляє свої зуби, дістає половину коштів назад. Така запомога не повинна сягати вище пятнацять доларів. Адміністраційний фонд 69.4%. Чуєте, поверх шістьдесять девять процент загального доходу іде на адміністраційний фонд, а тільки 22% на запомоговий фонд. Ось маємо зразок панських запомогових організацій.

А як мається справа з розподілом грошей в нашім Робітничім Запомоговім Товаристві? У нас запомоговий посмертний фонд виносить 85%, а адміністраційний тільки сім процент, решта йде на культурно-освітні та загальні потреби нашої організації.

Такі та подібні факти буржуазних запомогових товариств можна навести майже з кожної індустрії, тільки свідомим робітникам треба за цим глядіти.

З подібними фактами ми мусимо піти в маси. Тепер в цій кампанії за здобуттям нових членів до Робітничого Запомогового Товариства понрацюймо щиро для своєї організації, а тим самим допоможемо нашим товаришам по праці, вирватися з обіймів патріотичних поглядів, допоможемо отворити їм очи і їхній розум, за що вони в майбутньому нам віддячуться.

Незабудьмо, що головним учителем в організуванню є робітниче друковане слово, для якого також в недалекій пресовій кампанії мусимо попрацювати щиро, а цим самим поширимо тираж нашої преси, допоможемо для неї матеріяльно й заставимо наших братів до праці над само-освідомленням.

Так товариші, світ працюючих йде вперед і ми теж з ним прямуймо разом, а тим самим допоможемо робітничій справі взагалі.

Член Р.З.Т.

Капускейсінг, Онт.

І ЯК ВОНИ ОБМАНЮЮТЬ РОБІТНИКІВ.

Заходить до мене один робітник, подає жмут паперу й каже:

— Подивіться в цей папір і скажіть, як в нім написано?

Я взяв подані папері дивлюсь — асекураційні поліси. Переглянув я від дошки до дошки й говорю йому: та це у вас асекураційні поліси на десять років. Кожного року ви маєте платити $315.00 і після десятьох років, як виплатите по $315.00 кожного року, то дістанете $5,000.00. Або як вмрете, то ваша родина одержить скорше.

— Так там є написано, питає він мене далі, а не пише там, що як я не схочу або не зможу платити, то буду міг відібрати свої гроші назад?

Ні, кажу я. Тут у ваших полісах цего не пишуть, а значить, коли не пишуть, так ви й не можете відібрати своїх грошей, аж доки не виплатите усьо.

—Ну, то він здорово мене обманив як так, говорить робітник далі: Прийшов до мене до хати аґент і як зачав крутити, що треба кожному чоловікові бути забезпеченому, мовляв, багато людей не виплачують своїх рат, бо вмирають скорше, а їхні родини забирають пять, десять а то й більше тисячів, та і твоя родина зможе одержати таку суму. Як він мені цего всього наговорив, то я згодився забрати на пять тисяч доларів й виплачувати 10 років по $315.00 на рік. А тепер побачив, що я негоден дальше платити, хотів би відібрати свої гроші.

Думаю, говорю йому, трудно буде тому, що у вашім контракті цього не говориться, а втіу пробуйте зарадитись інших людей а то й адвоката, що вони скажуть вам на це.

Далі я став йому говорити про нашу організацію Робітниче Запомогове Товариство, що воно не бере від робітників такі великі суми, а лише одного доларa в місяць, за якого підчас слабости він побирає десять і пів долара в тиждень, через десять тижнів а й родина його після смерти одержує по сто й більше доларів аж до пяти років. Після нашої розмови він згодився записатись до Р.З.Т. і в дійсності додержав слова. Він є зараз членом Р.З.Т., а його товаришка також. Та зі згаданою асекурацією він ще не розвязався, хоч робить всякі старання, щоб відібрати бодай половину того, що вложив, а вложив він через три роки 945 доларів.

Зараз цей товариш остався без праці та ще й до того є в довгах. Він випробив в компанії за вісім літ всю свою силу і більше він для неї непотрібний, бо компанія візьме до роботи знов молоду жертву і буде висисати молоді соки для своїх здобутків. Та це тільки один факт. А скільки такого обману й шахрайства діється по всіх закутинах Канади? Коли-б так заговорили всі обманені на сторінках нашої преси?... Воно правда, що пять чи десять тисячів гарний гріш, але робітник не подумав, чи вспіл він виплачувати річно таку суму, як повище наведена, а то й більшу. Нам робітникам й робітницям треба глибше подумати над цим і не давати себе обманювати першому ліпшому дурневі товові, не зважати на його масненькі слова, а треба предвидіти в чию користь він це говорить. Гадаю, що в першій мірі у свою користь і своєї компанії.

Нам робітникам треба тільки бути членами Р.З.Т. Воно нас не обманить, а до того навчить як остерігатись від таких професійних дурителів.

Савт Порк'юпайн, Онт. *Робкор.*

ЙДЕШ ДО ПРАЦІ — ЗАБЕЗПЕЧ СЕБЕ В РЗТ.

Багато дописувачів "УР.В.", подаючи вісти про страшний визиск робітників при станках праці, писали й писатимуть про всі оті вивіски перестороги, що їх ліплять по стінах фабрик, заводів, майнів, кемпів. "Сейфті фирст", так звучить найбільше поширений напис, що мав би еплинути на зменшення наглих випадків каліцтва і вбивства поміж робітниками.

Для кого ж ті написи розміщені по стінах? Чи справді з того часу, як стіни станків праці голосять про самозбереження, маємо зменшене число окалічілих і вбитих? Про те найкраще говорять самі компанійні газети, які раз-у-раз пишуть про калїцтва і вбивства робітників при праці. Немає ні одного числа буржуазної газети, що не зоговорила б за оті смертні випадки, які вже перестають бути випадками дня, а є зараз звичайним явищем кожної години.

Во-ж самі написи, хоч як кричали б вони про небезпеку і збереження, не збережуть здоровля й життя робітника, коли його заставляють компанія і її наймити працювати впарі з машиною, не даючи йому навіть потерти спітніле обличчя. Чи може врятувати від смертного випадку німий напис, коли наємники капіталу женуть робітника в найбільш загрозливі життю місця? Безперечно, що ні! На що ж тоді тих написів? Нате, писав колись один з дописувачів, щоб компанія й її наймити скинули з себе відповідальність за всі ті каліцтва і вбивства робітників, що стають вже буденними при кожному станкові праці. Нате, щоб робітників обманити, що кожний смертний випадок є наслідком неуваги самого робітника, що впав жертвою. Нате, щоб компанія була звільнена платити відшкодування за жертву визиску праці.

Невже ж можна повірити отій брехливій видумці, що робітників розшарпують і вбивають машини тому, що вони не хочуть уважати на себе? Певно, що ні. Все-ж таки є ще багато робітників, що усі ті смертні випадкп чи окалічіння приписують саме неувазі тих, що стали жертвою визиску праці.

Не один так і говорить, що коли він вважатиме, його не стріне ніякий наглий випадок й тому неодин не відчуває потреби забезпечити себе і свою сімю в Робітничому Запомоговому Товаристві. Так минає один день, другий, десятий, а на одинацятий, мимо настороженої уваги, він стає жертвою насильного визиску. И тоді аж опамятується, коли опиниться в шпиталі, санаторії, а то й будь-де пошарпаний розшматований живцем... Так це вже, звичайно, запізно.

Німецький канцлєр Бісмарк сказав колись: "Коли є мир, готовся на війну". И ми бачимо, як кожночасно використовують мир усі імперіялістські держави на зброєння.

Робітниче Запомогове Товариство говорить: "Коли ти здоровий, памятай за обезпечення своє й своєї рідні". Треба бути готовим на усі випадки, що загрожують життю працюючих в капіталістичній системі визиску і гнету. Обминати їх, значить обманювати самого себе й своїх найблизших.

И не вимигати оту закриту сітку загрозливих життєвих небезпек, а боротись треба проти них. Боротьба мусить йти двома шляхами. По-перше, зорганізованим шляхом треба боротися проти знижки заробітної платні, проти збільшення числа годин за ту саму плату, проти нелюдяного поведення компанійних наймитів, за кращими умовинами праці. По-друге, треба забезпечити себе й свою рідню в Робітничому Запомоговому Товаристві на випадок слабости, каліцтва, а то й смерти, що стають звичайним явищем для кожного робітника чи робітниці.

Цієї неділі, 3. листопада, святкує Робітниче Запомогове Товариство сему річницю свого народження. Вже повних сім років допомагає оте товариство усім своїм членам у їхніх найчорніших годинах слабости й смертних випадках. Забезпечує їхніх дітей-сиротів й тих, що останки свого здоровля полишили у важкій праці.

В той день, на 3. листопада, треба усім українським працюючим змобілізуватись довкола РЗТ, затягнутися в ряди його членства й забезпечити себе та свою рідню від найчорніших хвилин життя.

ВПАВ ЖЕРТВОЮ БЕЗРОБІТТЯ.

Дня 31. липня 1929 р. стався сумний випадок. Недалеко Су-Лукавт на екстра ґенку убито робітника на імя Сенько Федевич. Згаданий товариш походив з села Чернева, пов. Мостиска, Галичина. Два роки тому, як прибув зі старого краю. Думав, що поліпшить своє життя, та не довелося. Цілу світову та українську війну перебув, аж убило його в країні "добробуту", так званій "демократичній" країні.

В старім краю брав участь в робітничих організаціях, а тут не мав ще змоги стати членом, але помагав як морально так і матеріяльно українській робітничій організації і прибіцяв стати скоро членом ТУРФ.Дім. Працював на ґенку за флеґмена, коли надїхав трен, він хотів злапатись фрейт кари, щоб скорше заїхати на означене місце, а тим часом ударився так сильно в голову, що за пару годин помер. Приїхав поліцмен та забрав поверх сто доларів. І хоч брат допоминався, сказали йому, що це його вина і грошей не віддадуть.

Похорон відбувся в Янові, Ман., без попівських церемоній. Багато прийшло односельчан, щоб попращати його.

Т. Фефак.

Енсонвил, Онт.

СЕМА РІЧНИЦЯ РЗТ У ВІННІПЕҐУ!

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ РОБІТНИЦТВО МІСТА ВІННІПЕҐУ І ОКОЛИЦІ, ЩО СТАРАННЯМ ВІННІПЕҐСЬКОГО ВІДДІЛУ РЗТ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, 3-ГО ЛИСТОПАДА 1929 РОКУ

В САЛІ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ

ВЕЛИЧАВЕ ВІЧЕ-КОНЦЕРТ

З НАГОДИ 7. РІЧНИЦІ ЗАСНУВАННЯ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА В КАНАДІ.

Відсвяткування семої річниці РЗТ пічнеться музичною програмою Дутої Орхестри вінніпеґського відділу. В другій частині свята виступлять бесідники і пояснять присутним цілі і завдання РЗТ та чому кожний робітник і робітниця повинні належати до цеї так корисної робітництву організації.

Тому закликаємо всіх прийти масово на це вічеконцерт, довідатися про народження й зростання Робітничого Запомогового Товариства, та в цей день стати членами і разом будувати свою могутню сильну організацію, яка в нещаснім випадку прийде кожному свому членові з фінансовою допомогою.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 2.30 ПОПОЛУДНІ.

С. ГОПНЕР

ПІД ПРАПОРОМ СВІТОВОЇ ПРОЛЄТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(Продовження.)

Франція. Кількість членів—56 тисяч, робітників 75—80%. Партія видає понад 40 ріжних органів, центральний орган партії "Юманіте" має тиражу 220 тисяч примірників, а підчас великих політичних кампаній тираж "Юманіте" доходить 400 тисяч і більше. На останніх виборах до парляменту (квітень 1928 року) за компартію подано 1,800,000 голосів, депутатів у парляменті—12 (на попередніх виборах, 1924 року партія мала голосів на 200,000 менше, а депутатів—26).

Англія. Кількість членів партії — близько 8,000 (зараз після страйку гірників 1926 року було близько 12,000, кількість членів зменшилась через важкі репресії та переслідування). Центральний орган (щотижнева газета) "Воркерс Лайф" має близько 40 тисяч тиражу. Один депутат у парляменті—Саклатвала.

Чехословаччина. Кількість членів партії—коло 150,000, соціяльний склад—79% робітників, 3.6% селян-незаможників, решта—службовці, інтеліґенти й ремісники. Преса: 7 щоденних газет шістьма мовами, 26 тижневиків та інші численні періодичні видання. Комуністична преса об'єднує 1,300 робселькорів і 200 парткорів; за відомостями на 1926 рік заводських газет було 806. На останніх виборах до парляменту партія мала близько мільйона голосів. По деяких країнах людність, прикладом на Карпатській Україні, де більшість людности складають незаможні селяни, іде за компартією.

Італія. Партія загнана фашістськими режімом у глибоке підпілля. Підчас останніх виборів до парляменту 1924 року, що переходили на засадах закону, який гарантував фашістам більшість голосів і в умовах шаленого терору, комуністи мали 300 тисяч голосів і 18 місць у парляменті. В листопаді 1926 р. майже всі члени комфракції парляменту були арештовані й заслані. Сховавшись у підпілля, італійська компартія зуміла зберегти свій апарат і створила, крім того, на підприємствах 200 операційних комітетів, що об'єднували за її проводом робітників ріжних напрямків. Компартія—єдина партія в Італії, що продовжує революційну боротьбу з фашістським режімом. Її нелеґальна преса—єдина робітнича преса в Італії—розходиться нарозхват і зачитується багатьома робітниками до дірок. Партія видає ґазету "Уніта", ґазету хорватською мовою—"Діло", ґазету для молоді, безліч листівок і заводських ґазет. За приблизним підрахунком по в'язницях і на засланні сидить нині 5 тисяч членів партії (що складає третину всієї партії) і близько 1,000 членів комсомолу.

За велике досягнення треба визнати велику роботу, що її переводить партія в царині піднесення теоретичного марксівського рівня своїх членів. По найбільших компартіях є мережа партійної освіти, починаючи від нижчих гуртків і груп, до окружних, центральних партшкіл, ленінських шкіл, курсів та клюбів. Дуже поширились останніми роками твори Леніна, перекладені на десятки европейських та східніх мов. За даними виставки VI. конґресу Комінтерну найширше популярні та поширені такі Ленінові твори: "Держава й революція", "Імперіялізм—новітній етап капіталізму" і "Дитяча хороба лівизни в комунізмі", що розходяться сотнями, тисячами примірників і дістаються до всіх закутків земної кулі.

З моменту VI. конґресу Комінтерн набув нове величезне знаряддя боротьби—єдину світову програму. Програма Комінтерну має відограти й безперечно відограє величезну ролю в справі кількісного та якісного зросту його секцій. Бувши, насамперед, програмою дії боротьби, вона одночасно є прекрасний засіб для піднесення марківсько-ленінського рівня комуністів. Вивчення програми та всіх матеріялів програмної комісії, що працювала кілька років до VI. конґресу (починаючи з IV. конґресу), і що працювала поширеним складом підчас VI. конґресу — безперечно пожвавить комуністичну думку по всіх країнах. Найближче завдання всіх партій—це опрацювати свої окремі програми на засадах програми Комінтерну—підготовка цих програм так само має значно підсилити теоретично партійні кадри й посунути вперед справу більшовизації партій.

Однак, все сказане в жадній мірі не обіймає всіх завдань більшовизації. Ці завдання значно ширші.

Вони полягають в такім глибокім перевихованні комуністичних партій, яке зробило-б їх ще боєздатнішими та менше сприйнятливими до ріжного роду вагань і хитань. Таке перевиховання можливе тільки в огні щоденної боротьби. Така боротьба за ці 10 років не вгавала ні на день, процес гарту компартії невухильно йде вперед.

Самий факт утворення й зміцнення комуністичних партій своїм значінням без міри великий. Всі події минулого десятиліття ствердили ленінський погляд на ролю комуністичних партій.

Перемога пролєтарської диктатури в СРСР, перемога, куплена дорогою ціною й відвойована в обставинах неймовірних труднощів, величезною мірою стала можлива через наявність дійсно революційної ленінської партії. За абсолютну істину треба визнати, що при всіх інших сприятливих умовах для перемоги (кволість російської буржуазії, революційність пролєтаріяту, поєднання пролєтарської революції з аграрною й низкою національних революцій), коли-б не було однієї тільки умови—не було загартованої більшовицької партії, то це засудило-б пролєтаріят на неминучу поразку.

(Далі буде.)

Товариші! Відновляйте передплату одинокої робітничої ґазети "Укр. Роб. Вістей"!

НА СКЛАДІ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ КНИГАРНІ

ви завжди дістанете найкращі і найновіші книжки: оповідання, повісти, романи, наукові, економічні, соціяльні і ин.

У НАС Є:

Багатий вибір театральних підручників для великих і малих драмгуртків;

Найновіші журнали з Радянської України;

Ріжні ноти для хорів і сольоспівів;

Ріжні музичні інструменти;

Перуки, мальовидла, все потрібне для драмгуртків;

Ґрамофонні рекорди й ґрамофони.

Разом з книгарнею міститься ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО, яке дає всякі поради, виконує ріжні припоручення, пересилає гроші до старого краю, вибірає афідейвіти, продає шифкарти.

Обслуга ТОЧНА Й ДЕШЕВА.

Можете самі переконатися.

Пишіть на адресу:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

або

INFORMATION & FINANCIAL BUREAU

600 Selkirk Ave., Winnipeg.